

Landskab i sten
Digte
Carsten Ploug Olsen

Trædesten

Op gennem mørkets fald
Med højre hånd kløver jeg strømmen
Som en druknende
Søger jeg mod lyset deroppe
Skridt for skridt i mit indre
En skakt af lys
Falder på kister med guld
I dybet dernede
Jeg vender om vrister dem løs
Havbunden bløder fra sårene
En for en hæver jeg skattene

Mageligt henslængt på en divan
Kvinden slikker mælk med strejf af blod
Under månens afklippede negl
Kom, siger profeten bydende
Hun rejser sig
Lægger panden mod hans bryst
Skælver
Ja, min herre

Når de unge mænd piftede efter Woogie
Så rankede hun ryggen og skød brystet frem
Og så skridtede hun fortovet af med fjedrene skridt
Som en ballon på vej mod himlen
Forbi de unge mænd
Men hun havde brug for en mand
Helst en mekaniker med olie på hænderne
Stærke hænder der kunne holde hende fast om natten
Når hun lå og rystede uden at vide præcis hvorfor
Og hun var ved at svæve op under loftet
En dag opdagede hun måske det første alderstegn
Måske et lidt hængende bryst
Måske en lille rynke om øjnene
Måske var det derfor hun hængte sig

Fortidens tågede landskab, i sten
Selv det mindste blad fanget i en raslen
Ængstelige tanker jager, som genfærd
Gennem disse forstenede byer, som vind
Bløde læber, hænder
Gnider mod en fortryllet lampe, gulvet
Spaltes og frem springer mariden
Hvad ønsker du, herre
Du kan ønske tre ting
Fred i sindet,
At vinde et ry blandt mennesker,
Alverdens rigdom, sagde jeg

Det skal ske, sagde mariden
Og drejede på tidens hjul, 1001 nat
Frem gennem tidens tunnel, hvirvlede
Jeg og fandt mig selv, igen
I en ukendt by i en ukendt krop
Siddende op ad et stort egetræ
Solen glimter gennem løvet, skygger
Falder på mit fredfyldte ansigt

Hvad hvis styrke er
Ikke at elske
At være ufølsom
At være alene
At være en sten
At være død

Jeg spørger universet
Får en susen til svar

Hvad hvis dette er
Livets forbandelse
At længes efter sin død
Af angst for døden

Åh hvem kan knække
Denne gåde

Livet og kærligheden
Det går ikke uden

Og ikke med

Åh for satan dette paradoks

Åh for satan

Elsa Morante

Det er ikke løgn men trolddom

Når Eduardo går fløjtende ud i mørket

Og Anna hører men ikke ser ham

Og hendes hekseagtige ansigtsudtryk

Da hun ser at han ikke er hendes

Og dine undersøiske forrevne klipper

Under en overflade af ord

Jeg står på den solvarme klippe

Og springer i dit mørkeblå hav

Dykker gennem dit digt

Og din fræsende anklage

Historien skabes af uværdige

Og dog er den din og dines

Når alt kommer til alt

Får du det sidste ord

Fordi dine ord

Ikke magtens

Er sande

Blitz

...og jeg sidder i bussen på vej til byen og ved en af de forskydninger og sammenskred af planer som indvarsler bevidsthedens opløsning eller vanvid tænker jeg ved synet af en reklame for kold

college der hænger i ruden om der ikke er noget man kan klikke på og jeg forventer halvt at billedet skal skifte og vise en anden slide men billedet skifter ikke det er kun pap...

...og de unge mennesker ser så lykkelige ud på billedet i fuld gang med at blive uddannet og så tænker jeg på din rørende scene i *muligheden af en ø* hvor daniel1 skruer sig op i et afmægtigt og halvt senilt raseri overfor esther fordi han er gammel og det er det eneste man ikke må være homo bi trans inter regnbue ingen problemer men gammel fy for satan...

...og esther der træder ned fra sin piedestal og viser sin sårbarhed en alvorlig nyresygdom og da begynder du at elske hende for alvor og din kærlighed er samtidig et dødeligt sår og en sygdom til døden for kærligheden er en krig hvor den stærke knækker den svage og dræber uden ondskab og ofte uden at vide det...

...som i de halve sætninger hvor du pludselig viser et ansigt som måske er dit men straks slår det hen i spøg og klovnerier bittert belært af erfaringen og henvist til at leve i ensomhed og menneskefrygt...

...og de skræmmende senere kloner som for eksempel daniel25 eller marie22 der sidder i ruinerne af manhattan og klinisk betragter dine lidelser og forbereder de fremtidiges komme i den post apokalyptiske verden på teknologisk heroin og digitale tartaros og deres liv og død og nye liv der er lige så smerteløst og ubetydeligt som et host eller et hik eller et piftet cykeldæk...

...og jeg tænker jeg er sgu også gammel men også jeg drømmer ofte om at ligge i en kvindes arme og sutte på hendes ene bryst og tænke på ingenting et barn i en voksen eller aldrende krop og du siger at når evnen til at reproducere sig selv svigter indtræffer selvmordet kort efter...

...og kroppene altid kroppene de kopulerende kæmpende lidende fortvivlede kroppe som man gør fortræd og enhver dybde i samværet og samtalen forudsætter at den anden kan gøre nej har gjort dig ondt og du forgæves prøver at lindre eller forhindre smerten og hvis det lykkes så er det døden...

...og hvor megen menneskelig adfærd der skabes af trang til belønning og angst for smerte ren hjerne kemi og jeg er træt og jeg kæmper og jeg længes basalt kun efter ny kusse her på randen af min opløsning og på min gravsten skal der stå *her hviler en kussetyv* her er klovnen og den dybe fortvivlelse og alt er som det plejer...dixi

---

Note: Et par af digtene i denne samling er også tilgængelige på min blog om end jeg her har bearbejdet dem let

Cpo 2016